

**Βιβλιο-προτάσεις για
τη Γ΄ Γυμνασίου**

Πήχτωνε το βράδυ. Λιγόστεψε
κι ο αχός απ' τα κυπαρίσσια.
Ανάψανε οι λαμπάδες τ'
ουρανού. Όλα ήταν γάλα...
γάλα... λουλάκι... και σπίθες.
Το ποτάμι μουρμούριζε μες
στον ύπνο του κρυφά
παραμιλητά. Το παιδί κείνο το
βράδυ δεν κοιμήθηκε...
ολόκληρο το βράδυ. Έγραψε
το πιο πικρό, το πιο μεγάλο
του παραμύθι...
Την αυγή ξεκίνησε. Ήταν...
παρηγορημένο. Είχε
καταφέρει όλη τη νύχτα να
μετρήσει τ' άστρα... Να τα
μετρήσει όλα... σιγά σιγά...
ένα ένα... Όλα... Και τα βρήκε
σωστά.

«Οι Άθλιοι γράφτηκαν για όλα τα έθνη. Δεν ξέρω αν θα διαβαστούν απ' όλους, όμως εγώ για όλους τούς έγραψα. (...)». Όπου ο άνθρωπος ζει αμόρφωτος και απελπισμένος, όπου το παιδί υποφέρει από αγραμματοσύνη και από έλλειψη παιδείας, το βιβλίο των Αθλίων χτυπά την πόρτα φωνάζοντας δυνατά: " -Ανοίξτε μου! Έρχομαι για σας!". Στο σκοτεινό σημείο όπου βρίσκεται ο σημερινός πολιτισμός, ο άθλιος ονομάζεται ΑΝΘΡΩΠΟΣ, που αγωνιά κάτω απ' όλα τα κλίματα και τα καθεστώτα, που στενάζει σ' όλες τις γλώσσες".
Βικτόρ Ουγκό

Αντώνης Σαμαράκης

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΛΠΙΣ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Αυλές, ράγες, έρημοι δρόμοι, γειτονιές, καφενεία, γραφεία, στρατόπεδα, λεωφορεία σκοτεινά, παλιά τετράδια, περιοδικά, εφημερίδες, λαχεία, σκισμένα χαρτιά· με αυτά και άλλα ταπεινά υλικά δείχνει να συναρμολογεί τις ιστορίες του ο Αντώνης Σαμαράκης σε αυτό το πιο τρυφερό και ίσως πιο σπαρακτικό απ' όλα τα βιβλία του. Οι ιστορίες στο Ζητείται Ελπίς είναι παραπάνω από συγκινητικές.

Το κορίτσι που όρθωσε το ανάστημά του απέναντι στους Ταλιμπάν για το δικαίωμα στη μόρφωση... Όταν οι Ταλιμπάν κατέλαβαν την εξουσία στην κοιλάδα Σουάτ του Πακιστάν, ένα κορίτσι τούς εναντιώθηκε. Η Μαλάλα Γιουσαφζάι αρνήθηκε την επιβεβλημένη σιωπή και πολέμησε για το δικαίωμά της στην εκπαίδευση. Την Τρίτη, 9 Οκτωβρίου του 2012, στα δεκαπέντε της χρόνια, η Μαλάλα πυροβολήθηκε στο κεφάλι σχεδόν εξ επαφής ενώ επέβαινε στο σχολικό λεωφορείο, και ελάχιστοι ήταν αυτοί που πίστευαν ότι θα επιβιώσει. Ωστόσο, η θαυματουργή ανάνηψη της Μαλάλα την οδήγησε σ' ένα εκπληκτικό ταξίδι από μια μακρινή κοιλάδα του βόρειου Πακιστάν στις αίθουσες του κτιρίου των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη. Στα δεκαέξι της, έγινε παγκόσμιο σύμβολο ειρηνικής διαμαρτυρίας και η νεότερη υποψήφια για το Νόμπελ Ειρήνης στην ιστορία του θεσμού.